

Biblické texty:

Izajáš 2,1-5: Slovo o Judsku a Jeruzalému, jež ve vidění přijal Izajáš, syn Amósův. I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody. Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji. Nuže, dome Jákobův, choďme v Hospodinově světle!

List Římanům 13,11-14: Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecete se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.

Matouš 24,36-44: O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.

Příprava na Advent (příchod)

První adventní neděle znamená začátek každoročního očekávání Vánoc. Co lidé očekávají? Co očekávají křesťané?

Očekáváme dárky – děti určitě. Možná přemýšlíme a vymýšlíme, čím koho na Štědrý večer obdarujeme, potěšíme. Očekáváme shon spojený s jejich sháněním, s výzdobou, úklidem, na co se nesmí zapomenout.

„Bděte tedy, neboť nevíte, v který den váš Pán přijde.“ Jak reagujeme na tato Ježíšova slova... Co pro nás v této „přípravě na příchod“ znamená být bdělý, zůstat bdělý?

Možná v nás dnešní čtení vyvolává úzkosti nebo obavy, které rychle zaháníme jinými úkoly. Zkusme je však vnímat jako zavolání? Jako pozvání k připravenosti se mnohých věcí vzdát? Naopak přibrat si úkol „nést břemena druhých“, nabídnout ruku ku pomoci, k návštěvám druhých, vytvořit si čas pro sebe a pro přiblížení se k Bohu lásky, zamýšlet se nad jeho návratem na zem (druhým příchodem)?

Základním Ježíšovým poselstvím je láska. Proto nabízet a poskytovat lidem bezpečné, laskavé, milující a chápající prostředí, to je příprava na jeho druhý příchod.

Křesťanský svět se vzdálil od Ježíšova učení, tolik zemí je v současnosti ve válce. Devastaci přírody zhoršuje změna klimatu, na které se my lidé také podílíme; přitom ohromný počet národů to prostě ignoruje. Dramaticky roste chudoba a stejně bohatství těch, které zajímá jen bezmezný luxus. Možná se svět blíží k jaderné katastrofě, a lidé si tím hlavu nelámou. Denně to všechno vidíme a slyšíme ve zprávách.

Rozhodně se blíží také Boží soud a druhý příchod Ježíše Krista na svět. To je to zásadní adventní očekávání. Narození Ježíše je připomínka jeho prvního příchodu na svět, narozením dítěte v Betlémě se prolamují nenápadně struktury hříchu a zla a probleskují okamžiky života v Božím království. Ježíšův druhý příchod bude znovu překvapivý jako ten první.

Máme naději, že s tím příchodem přijde ještě něco velkého, co zahlédl ve svém vidění prorok Izaiáš. Slyšeli jsme, že národy se obrátí a budou hledat Boží cestu, Boží slovo. Je to vidina a utopie? Ne, je to naděje. Jediná, jiná není. Kdo nic nečeká, je chudák. Kdo čeká pohodlný konzumní život je zmrzačený člověk. Člověk osobně odpovídá za své jednání. Připravujme se tak, že poneseme druhým jejich břemena, nebo alespoň jim je pomůžeme nadnášet.